

[Indenrigsministeren]

undersøger – skal de selvfølgelig rettes, men jeg vil ikke på forhånd sige, at man skal lave reglerne om. Vi må lige se på, om der er behov for det. Fordi en mand kører uden cykellygte, så laver man jo ikke loven om, således at det er forbudt at køre uden cykellygte. Vi skal have reglerne overholdt, derom er der ingen tvivl.

Hermed sluttede spørgsmålet.

3) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Annelise Gotfredsen (KF):

»Ager ministeren i år at bringe optagelsesreglerne til kunstakademiets arkitektskole og arkitektskolen i Århus i overensstemmelse med de regler, der gælder for andre højere læreanstalter, og derved udelukke lodtrækning som adgangsbævis?«

(Spm. nr. 648).

Skriftlig begrundelse.

Ved de danske arkitektskoler besluttedes i fjor at anvende lodtrækning mellem de adgangssøgende, såfremt de tilmeldte sig i større omfang, end staten tillod optaget. Da der var færre ansøgere end tilladt, kom denne absurde adgangsregel lykkeligtvis ikke i brug ved denne lejlighed, men der er tilsyneladende ikke truffet foranstaltninger til ændrede optagelsesregler i år, til trods for at ministeren den 24. september 1977 til Berlingske Tidende udtalte, at han ikke fandt ordningen ideel og ønskede at drøfte en bedre løsning.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Det er desværre i øjeblikket nødvendigt at indføre adgangsbegrænsning for mange studier ved de højere læreanstalter. Det gælder også for arkitektskolerne. Efter indstilling fra skolerne gik jeg sidste år, om end tøvende, med til, at man i begrænset omfang tyede til lodtrækning blandt de optagelsessøgende. Det blev heldigvis ikke nødvendigt med lodtrækning, idet alle, der søgte ind på arkitektskolerne, kunne optages.

Jeg erkender, at det ved optagelse af arkitektstuderende er vanskeligt på forhånd at opstille bestemte kriterier for optagelsen. Der er mange andre momenter end eksamens karakterer og praktisk erhvervsarbejde at tage

hensyn til. En forprøve eller lignende må afvises, fordi erfaringerne med sådanne prøver har været dårlige.

Skolerne og arkitektuddannelsesudvalget har også i år indstillet, at man følger samme optagelsesprincipper som sidste år, altså stadig med mulighed for lodtrækning. Dette forslag kan jeg imidlertid ikke tiltræde. Det er efter min opfattelse forkert, at de unge studerendes skæbne afgøres ved terningkast. Jeg føler mig overbevist om, at der må kunne opstilles adgangskriterier for de studerende, som måske ikke er ideelle, men i hvert fald er bedre end lodtrækning. Jeg har derfor bedt arkitektskolerne og arkitektuddannelsesudvalget om at komme med forslag til et udvælgelsessystem efter saglige kriterier, og jeg kan altså hermed sige til fru Annelise Gotfredsen, at der ved optagelsen af arkitektstuderende i sommeren 1978 ikke bliver tale om lodtrækning.

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg takker ministeren for redegørelsen og den positive stilling, ministeren har taget til mit spørgsmål. Det er svært at se, at det skulle være så meget anderledes forhold, der gør sig gældende på arkitektskolerne, end på de andre højere læreanstalter. F. eks. vil en ingeniør sikkert mene, at den æstetiske betydning, en bro vil have for et smukt landskab, er lige så stor som den kunstneriske betydning, et hus vil have for en by.

Jeg takker som sagt ministeren for, at denne lodtrækning nu bliver afskaffet, og jeg vil bede om, at vi i udvalget får tilstillet en redegørelse for den form for optagelse, som vil blive vedtaget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

4) Til *miljøministeren* af:

Hjortlund Christensen (DR):

»Hvor lang en periode finder ministeren det rimeligt at der bør forløbe fra en fredningssag rejses, til den endelige fredning gennemføres eller opgives, og vil ministeren overveje en ændring af gældende praksis?«

(Spm. nr. 668).

Skriftlig begrundelse.